

Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1997 - 1998 (*)

9 DECEMBER 1997

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van artikel 1 van het
koninklijk besluit nr. 22 van
24 oktober 1934 waarbij aan bepaalde
veroordeelden en aan de gefailleerden
verbod wordt opgelegd bepaalde amb-
ten, beroepen of werkzaamheden uit
te oefenen en waarbij aan de
rechtbanken van koophandel de
bevoegdheid wordt toegekend
dergelijk verbod uit te spreken**

(Ingediend door de heer Thierry Giet)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Tijdens de economische crisis van de jaren 30 hechtte het parlement zijn goedkeuring aan de machtigingswet van 31 juli 1934 waarbij aan de Koning bepaalde machten werden toegekend met het oog op het economisch en financieel herstel en de vermindering van de openbare lasten.

Op grond van artikel 1, nr. III, letter a), van die wet werd de Koning gemachtigd om «het gespaard vermogen te beschermen door middel van passende maatregelen om het vertrouwen te versterken in de organismen die er een beroep op doen...».

(*) Vierde zitting van de 49ste zittingsperiode

Chambre des Représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1997 - 1998 (*)

9 DÉCEMBRE 1997

PROPOSITION DE LOI

**modifiant l'article 1er de l'arrêté
royal n° 22 du 24 octobre 1934
portant interdiction à certains
condamnés et aux faillis d'exercer
certaines fonctions, professions ou
activités et conférant aux tribunaux
de commerce la faculté de prononcer
de telles interdictions**

(Déposée par M. Thierry Giet)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Durant la période de crise économique des années trente, le législateur procéda au vote de la loi d'habilitation du 31 juillet 1934 attribuant au Roi certains pouvoirs en vue du redressement économique et financier et de l'abaissement des charges publiques.

Sur base de l'article 1er, n° III, lettre a, de cette loi le Roi avait reçu le pouvoir de légiférer en vue de : «Protéger l'épargne par des mesures propres à fortifier la confiance dans les organismes qui y font appel,... »

(*) Quatrième session de la 49ème législature

In die zin werd het oorspronkelijk koninklijk besluit nr. 22 opgesteld.

In het verslag aan de Koning staat het volgende te lezen :

«Sire,

Tot de inrichtingen die de medewerking van het gespaard vermogen inroepen, behoren in de eerste plaats de handelsvennootschappen en de vennootschappen onder een handelsvorm, die geen vennootschap onder een firma of bij wijze van eenvoudige geldschieting zijn. In een land waar het vermogen in vele handen is, worden de kapitalen die ter beschikking van de leiders van deze vennootschappen worden gesteld, hun in de meeste gevallen toevertrouwd door aandeelhouders die van financiële zaken maar weinig weten, niet op de hoogte zijn van hun rechten en door handige reclame worden aangelokt. Om het vertrouwen in bedoelde instellingen te versterken komt het erop aan het bestuur, het toezicht en het beheer er van te ontfangen aan onwaardige personen, wier gebrek aan rechtschapenheid duidelijk blijkt [...].

De veroordeelingen, in artikel 1 van het ontwerp opgesomd, worden slechts uitgesproken voor feiten die niet strooken met de meeste elementaire eerlijkheid [...].

De feiten moeten reeds van vrij ernstigen aard zijn [...]» (*in* Pasinomie 1934, blz. 382).

Dat koninklijk besluit tot toekenning van bijzondere machten werd achteraf nog tweemaal gewijzigd.

Dit geschiedde een eerste maal door de wet van 4 augustus 1978 tot economische heroriëntering die met haar titel III, betreffende de maatregelen ter bestrijding van de handelwijzen van de koppelbazen, in het koninklijk besluit een aantal wijzigingen heeft aangebracht ten einde, volgens de bewoordingen van de wetgever, een aangepast geheel van regels op te stellen ter ontzorging van de koppelbazerij (Parl.Stuk. Senaat, 1977/1978, nr. 415/1, blz. 47).

Een tweede wijziging vond plaats ingevolge de afkondiging van de wet van 9 maart 1989 tot wijziging van het Wetboek van Koophandel en van het koninklijk besluit nr. 185 dat in verschillende bepalingen, met name in de artikelen 27 en 28, regels instelt ter bestrijding van het misbruik van voorkennis bij beursverrichtingen en daartoe in het Strafwetboek een artikel 509^{quater} invoegt en het bedoelde misdrijf bestraft met het beroepsverbod waarin is voorzien bij artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 22.

De wetgever heeft altijd twee punten van zorg gehad : ten eerste het vertrouwen van de burger herstellen door een beroepsverbod op te leggen aan hen

C'est en ce sens qu'a été rédigé à l'origine l'arrêté royal n° 22.

On peut en effet, lire dans le rapport au Roi que :

«Les principaux organismes qui font appel à l'épargne sont les sociétés commerciales et les sociétés à forme commerciale, autres que les sociétés en nom collectif ou en commandite simple. Dans un pays où la fortune est très divisée, les capitaux mis à la disposition des dirigeants de ces sociétés leur sont le plus souvent confiés par des actionnaires mal informés des questions financières.[...] Pour fortifier la confiance dans ces organismes, il convient d'interdire que leur administration, leur surveillance et leur gestion soient confiées à des personnes indignes, d'une improbité manifeste [...].

Les condamnations énumérées à l'article 1er du projet ne sont prononcées que pour des faits incompatibles avec l'honnêteté la plus élémentaire [...].

Les faits doivent déjà revêtir une certaine gravité [...] » (*in* Pasinomie 1934, p. 382)

Cet arrêté royal de pouvoirs spéciaux a, par la suite, été modifié à deux reprises.

Une première fois par la loi de réorientation économique du 4 août 1978 qui, en son titre III concernant les mesures destinées à combattre les pratiques frauduleuses des pourvoyeurs de mains d'oeuvre, a procédé à diverses modifications de l'arrêté royal afin de constituer selon les termes mêmes du législateur un ensemble législatif dissuasif pour les pourvoyeurs de mains d'oeuvre. (Doc. Parl., Sénat, 1977/1978, n° 415/1, p. 47).

Une seconde modification est intervenue suite à la promulgation de la loi du 9 mars 1989 modifiant le Code de commerce et l'arrêté royal n° 185 qui dans le cadre de ses dispositions diverses, articles 27 et 28, instaure des règles visant à réprimer l'utilisation d'informations privilégiées en bourse en insérant un article 509^{quater} dans le Code pénal et en assortissant cette infraction de l'interdiction professionnelle prévue à l'article 1er de l'arrêté royal n° 22.

Le souci du législateur a toujours été double: d'une part, renforcer la confiance générale en assortissant divers comportements délictueux qui témoignent

die zich op diverse manieren misdadig gedragen doordat het hun duidelijk aan rechtschapenheid en elementaire eerlijkheid ontbreekt en, ten tweede, een ontradend systeem uitwerken.

Alle verbodsbepalingen waarin artikel 1 van het koninklijk besluit voorziet, bieden de burger een reële bescherming.

Tegenwoordig wordt in de media geregeld gewag gemaakt van gevallen van belastingfraude, voor tal van dossiers werd een onderzoeksrechter aangesteld en de fraudeurs hangen ongetwijfeld sancties boven het hoofd.

Eigenaardig genoeg evenwel legt de wet aan degenen die in die dossiers genoemd worden, in het kader van hun beroep of hun functie bijna nooit een strobreed in de weg.

De fiscale misdaad, die voorheen bij het grote publiek weinig bekend was, staat thans bovenaan op de criminele hitparade.

Hoewel hun daden het algemeen belang ernstig schaden en een onmiskenbare uiting zijn van onrechtschapenheid en oneerlijkheid, krijgen de daders welhaast nooit een passende straf die voldoende ontradend werkt.

De desbetreffende misdaadcijfers zouden wellicht merkkelijk dalen, mocht de daders het verbod worden opgelegd om nog langer zelf dan wel door toedoen van derden hun beroep of functie uit te oefenen.

Het is de plicht van de wetgever om alle maatregelen te overwegen waarmee dat soort van kwalijke praktijken beteugeld kan worden en dit wetsvoorstel wil daartoe bijdragen.

d'une improbité manifeste et d'un manque d'honnêteté la plus élémentaire d'interdictions professionnelles spécifiques et, d'autre part, créer un système dissuasif.

Toutes les interdictions prévues par l'article 1er de l'arrêté royal représentent une réelle protection pour le citoyen.

De nos jours, les médias ont régulièrement porté à notre connaissance des faits de fraudes fiscales, nombre de dossiers ont été mis à l'instruction et sans doute des sanctions pénales ne manqueront-elles pas d'intervenir un jour.

Cependant, il est particulièrement piquant de constater que les personnes impliquées dans de tels dossiers ne seront nullement inquiétées directement par voie légale dans le cadre de leur profession ou fonction.

La criminalité en matière fiscale, antérieurement peu connue du grand public, se taille aujourd'hui une place de choix au hit-parade des faits délictueux.

Or, de tels comportements, qui témoignent d'une improbité et d'une malhonnêteté manifestes, sont rarement sanctionnés par des peines adéquates et suffisamment dissuasives, alors qu'ils portent gravement atteinte à l'intérêt général.

Cette attitude infractionnelle, se verrait sans doute fortement réfrénée si les auteurs de tels agissements pouvaient se voir interdire l'exercice soit par eux-mêmes, soit même par interposition de personne, des fonctions qu'ils occupent.

Il est du devoir du législateur d'envisager toute mesure susceptible de réfréner ce type d'agissements; la présente proposition de loi va dans ce sens.

TH. GIET

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

Artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 22 van 24 oktober 1934 waarbij aan bepaalde veroordeelden en aan de gefailleerden verbod wordt opgelegd bepaalde ambten, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen en waarbij aan de rechtbanken van koop-handel de bevoegdheid wordt toegekend dergelijk verbod uit te spreken, gewijzigd bij de wetten van 4 augustus 1978, 15 juli 1985, 4 december 1990 en 6 april 1995, wordt aangevuld met de volgende bepaling:

«i) overtreding van de strafbepalingen waarin is voorzien door de wetgeving op de douane en accijnzen, het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, het Wetboek der successierechten, het Wetboek van zegelrechten, het Wetboek van de met het zegel gelijkgestelde taksen, het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde en de wetgeving op de milieutaksen.»

5 november 1997

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

L'article 1er de l'arrêté royal n° 22 du 24 octobre 1934 portant interdiction à certains condamnés et aux faillis d'exercer certaines fonctions, professions ou activités et conférant aux tribunaux de commerce la faculté de prononcer de telles interdictions, modifié par les lois des 4 août 1978, 15 juillet 1985, 4 décembre 1990 et 6 avril 1995, est complété par la disposition suivante :

« i) infractions aux dispositions pénales prévues par la législation sur les douanes et accises, le Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe, le Code des droits de succession, le Code des droits de timbre, le Code des taxes assimilées au timbre, le Code des impôts sur les revenus 1992, le Code des taxes assimilées aux impôts sur les revenus, le Code de la taxe sur la valeur ajoutée, et la législation sur les écotaxes. »

5 novembre 1997

TH. GIET